

Адрес за кореспонденция:**Янко Янков**

ж. к. “Дианабад”,

Блок 4, етаж 6, ап. 38,

1172 София

31 юли 2006 г.**Към:**

LPC-Embassy-001/ 29 септември 2005 г.
LPC-Embassy-002/ 30 септември 2005 г.
LPC-Embassy-003/ 10 октомври 2005 г.
LPC-Embassy-004/ 06 декември 2005 г.
LPC-Embassy-005/ 07 декември 2005 г.
LPC-Embassy-006/ 19 декември 2005 г.
LPC-Embassy-007/ 07 март 2006 г.
LPC-Embassy-008/ 12 март 2006 г.
LPC-Embassy-009/ 13 март 2006 г.
LPC-Embassy-010/ 23 март 2006 г.
LPC-Embassy-011/ 27 март 2006 г.
LPC-Embassy-012/ 03 април 2006 г.
LPC-Embassy-013/ 05 април 2006 г.
LPC-Embassy-014/ 12 април 2006 г.
LPC-Embassy-015/ 14 април 2006 г.
LPC-Embassy-016/ 15 април 2006 г.
LPC-Embassy-017/ 26 април 2006 г.

LPC-Embassy-018/ 27 април 2006 г.
LPC-Embassy-019/ 06 май 2006 г.
LPC-Embassy-020/ 10 май 2006 г.
LPC-Embassy-021/ 12 май 2006 г.
LPC-Embassy-022/ 27 май 2006 г.
LPC-Embassy-023/ 28 май 2006 г.
LPC-Embassy-024/ 31 май 2006 г.
LPC-Embassy-025/ 05 юни 2006 г.
LPC-Embassy-026/ 12 юни 2006 г.
LPC-Embassy-027/ 15 юни 2006 г.
LPC-Embassy-028/ 28 юни 2006 г.
LPC-Embassy-029/ 29 юни 2006 г.
LPC-Embassy-030/ 30 юни 2006 г.
LPC-Embassy-031/ 24 юли 2006 г.
LPC-Embassy-032/ 31 юли 2006 г.

**До техни Превъзходителства Посланиците,
акредитирани в България от държавите-членове
на Европейския съюз,
Европейската комисия на ЕС, САЩ и Швейцария**

До Президента

бул. “Княз Дондуков” № 2

1000 София

До Главния прокурор

бул. “Витоша” № 2

1000 София

Към рег. № 3124/02.06.2004 г.;**към рег. № 9717/28.06.2006 г. и****към преписка № 30977/06.V.**Информационно копие:

До Генералния директор

**и Специалния справочен отдел и архив
на Българската телеграфна агенция (БТА)**

бул. “Цариградско шосе” № 49

1124 София

Ваши Превъзходительства,
ваши престъпни нискоерархични (държавно-властнически) слуги на българския мафиотски режим,

I.

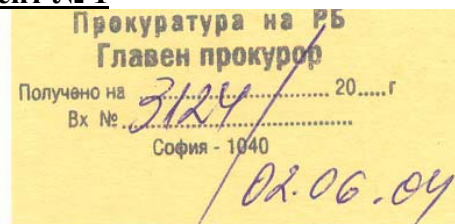
В продължение на изключително много години съм написал до **Главния прокурор** множество изложения с пределно ясно формулирано искане да **бъде образувано разследване относно смъртта на брат ми Камен Николов Янков**, за която смърт изрично и недвусмислено твърдя, че е дело на служители на **Държавна сигурност**.

В същите тези искания изрично, ясно и недвусмислено съм формулирал и категоричното си искане да **бъде образувано наказателно разследване и на всичките главни прокурори и подчинените на тях прокурори, които са се занимавали с преписките, образувани по тези мои искания**, и които прокурори изрично и ясно съм обвинил в **извършането на множество деяния, насочени към препятствване на правосъдието в полза на престъпниците от ДС**, при което съм обвинил тези прокурори в съучастничество в убийство и укриване на факта на убийството и на убийците.

Във връзка с това подчертавам, че **на 02 юни 2004 г.** съм предоставил на **Главния прокурор** изложение, съдържащо състояща се от **13 (тринадесет) пункта систематична справка относно предишните ми искания в това отношение** (виж вградените тук скенерни копия на два фрагменти от това изложение; пълният текст на това изложение съм публикувал на **с. 454-458** от **Том 6** на моята книга „**Документ за самоличност. Политическа документалистика**“).

Фрагмент № 1

До г-н **Никола Филчев**
 Главен прокурор на България
 бул. “Витоша” № 2
 София – 1000

Информационно копие:

До техни Превъзходительства Посланиците,
 акредитирани в България от държавите,
 членове на Съвета на Европа и САЩ

Господин Главен Прокурор,

1. Само един месец след като излязох от затвора (където престоях като противозаконно осъден шест години), **на 03 декември 1989 г.** изпратих жалба до **Главния прокурор**, с която исках **да бъдат разследвани престъпленията, извършени от служителите на Държавна сигурност по отношение на родителите ми и брат ми.**

Тъй като не получих никакъв отговор, на 19 ноември 1990 г. написах кратко писмо до **Главния прокурор Мартин Гунев**, с което настоявах за разследване и за отговор. После получих писмо (от отдел “Следствен”, № 15900.89.III. 21.12.1990 г.), че делото е изпратено по компетентност.

Тъй като пак не получих никакъв отговор, на 17 юни 1991 г. написах писмо до **Главния прокурор Мартин Гунев** с настояване за разследване и отговор. Само след

Фрагмент № 2

Господин Главен Прокурор,

Става въпрос за множество престъпления, извършено по отношение на брат ми Камен Николов Янков, включително и убийство, които престъпления са извършени от служители на бившата Държавна сигурност. Става въпрос, също така, и за множество престъпления, извършени от Главните Прокурори на България от 1990 г. до днес, включително и от Вас, изразяващи се в съучастничество като укриватели на тези престъпления и като длъжности лица, пречателствувачи правосъдието.

Настоявам да образувате наказателно преследване както против убийците на брат ми, така и против Главните прокурори и подчинението на тях прокурори, които са се занимавали с посочените преписки, и които от 1990 г. до днес правят всичко възможно, за да скриват престъпленията на служителите от ДС, включително и извършеното от тях убийство.

02 юни 2004 г.

Янко Н. Янков

II.

Във връзка с изложението ми от 28.06.2006 г. получих писмо № 30977/06.V от 20.07.2006 г., подписано от прокурор В. Миков, съдържанието на което има за цел да ме убеди, че никой от прокурорите не може да бъде наказван, тъй като е изтекъл давностният срок за образуване на наказателно разследване.

Във връзка с това изрично, ясно и категорично настоявам да бъде образувано наказателно разследване и срещу прокурора В. Миков, тъй като и той в случая извършва престъпление, като с противоправната си позиция обезпечава безотговорност както за престъпниците от Държавна сигурност, така и за престъпниците от системата на прокуратурата.

Преди всичко добре известно е, че давност тече и може да тече само в случаите, когато реално функциониращата правна система има правосъден, а не антиправосъден характер; а в конкретния случай е видно, че правната система е действувала антиправосъдно и в интерес на престъпниците от Държавна сигурност (и от тяхната днешна институционална трансмутация - **Червената мафия**) не е позволявала започването на правосъдни процедури.

На второ място давност тече и в случаите, в които заинтересованото (търсещето правосъдие) лице не е проявявало съответния интерес за търсене на правосъдие, а в случая е видно, че по отношение на мен такъв аргумент не може да бъде противопоставен.

И на трето място, очевидно е, че просто е неприемлив наглият аргумент, който прокурорът В. Миков изтъква в конкретния случай – според него в случая е изтекла давност поради факта, че в определения от закона срок престъпниците-прокурори не са били образували наказателно преследване против самите себе си.

31 юли 2006 г.

Янко Н. Янков